

Erasmus+ beszámoló

Németország – 2023. tavasz

Gyuris Ármin

Kertészmérnök hallgató

III. Évfolyam

A középiskolát olyan intézményben végeztem, ahol emelt német / angol óraszámmal indultak osztályok, itt szerettem meg a német nyelvet, kezdett el érdekelni a kultúrájuk. De ezek után nem adódott lehetőségem ezeket élőben megtapasztalni. Az egyetemi képzésem végefelé, aztán elhatároztam, hogy megragadom a kínálkozó lehetőséget, hogy egy kis betekintést nyerhessek az országba.

A választásom a partneregyetemek közül, ennek megfelelően a Freisingban található HSWT-re (Hochschule Weihenstephan-Triesdorf) esett. Freising a bajor fővárostól, Münchentől kb. 40 km-re északkeletre található. A 45 ezer fős lakosságával egy kellemesen nyugodt kisváros, azonban mérete miatt nem lebecsülendő. Freising igenis komoly történelmi város, volt püspöki székhely, illetve tartományi központ is. Emellett a helyieknek még egy kifejezett büszkeségük az a sörfőzde Weihenstephan-ban, amelyben 1040-óta folyik sörfőzés és ezzel elvileg a legrégebbi, modernkori, máig működő sörfőzde. Itt a hegyen találtam magyar vonatkozást is, egy táblán olvasható, hogy a magyarok 909-ben a kolostort feldúlták és ezután következett az újraépítése. Az ittlétem alatt, azért igyekeztem ennél jobb benyomást tenni.

A városnak számos szebbnél-szebb parkjai, bemutató kertjei, közösségi terei vannak. A főutca egy nagyon hangulatos sétálóutca, ahol, ha egy picit is kisüt a nap, rögtön megtelik étellel. A községet az Isar-folyó határolja, illetve több helyen összefuthatunk bent a városban a Moosach-patakkal. A sörházakban mindig felszabadult hangulat uralkodik, a település mellett lévő tavak és a folyópart a kikapcsolódni vágyó helyiek kedvelt célpontjai. Igazán élhető városka.

Az főiskola infrastruktúrája szinte egy komplett városrészt lefed. A kertészeti rész egy dombon terül el, itt minden tele van üvegházakkal, bemutató- és tankertekkel, van saját gyümölcsös és mini faiskola. A felszereltségük és az egész eszközpark kifejezetten naprakész.

Március elején utaztam ki autóval, de hoztam a biciklimet is, és utána főként azt használtam, mivel tudtam, hogy a kerékpározás preferálása itt a beilleszkedés kvázi alapfeltétele. Az autóm pedig közvetlenül a kollégium előtt jót pihent a mélygarázsban, egy kifejezetten szerény összeg ellenében. Szerencsésen alakult a lakhatásom, mert pont ennek a részlegnek a szélén található 3-as kollégiumban kaptam szállást, így kb. 5 percnyi gyalogútra voltam az előadóktól és a gyakorlati helyszínektől. Két fős apartmanban laktam, saját szobám volt és egy lakótársal kellett osztozni a konyhán és a fürdőn, teljesen kielégítette minden igényemet. A lakótársam is német volt, így még egyszerűbb volt számomra az együttélés.

Az első héten körbevezettek az épületekben, illetve volt pár csapatépítő program, segítettek a tantárgy felvételben, az egyetemi élet beindításában.

Több tárgyat is felvettem, aztán az első hetekben eldöntöttem, hogy melyikeket is szeretném rendszeresen látogatni. Érdekelt többek között:

- Ökológiai gazdálkodás és környezetvédelem
- Növényvédelem
- Faiskolai ismeretek
- *Gyümölcsstermesztés*
- *Gyümölcsstermesztési és faiskolai alapismeretek*
- *Trópusi növénytermesztés*

Ezekből végül az utolsó hármat látogattam rendszeresen, ennyire volt időm az itthoni tárgyak mellett. Az órákra nagyon szerettem bejárni (max. 1-2 alkalommal, ha hiányoztam), a professzor (mindhárom tárgyat ő tartotta) kimondottan barátságos és közvetlen (Prof. Dominikus Kitemann az összes tárgyat csak ajánlani tudom). Érdekes előadásokat tartott, sokszor még az előadások végén is kiszaladtunk megnézni a tanultakat a tankertben.

A gyakorlatokon az aktuális munkákat végeztük, kertészeti fogásokat sajátítottunk el, kertészeti technológiákat, eszközöket ismertünk meg. Voltunk metszeni a főiskola ültetvényében, a kaszáló gyümölcsösén, oltottunk almát (később paradicsomot is) az üvegházban, koronába metszettünk csemetéket, beállítottuk a megfelelő gyümölcssterhelést almafákon és mindig az időszerű növényvédelmi kérdéseket is megvitattuk a kertben.

Részvételtem két tanulmányi úton is. Az első faiskolai témájú volt, itt Bajorország faiskoláit jártuk körbe, ez egy igazán tartalmas 3 napos esemény volt. Külön felüdülés volt magyar fajtákkal is találkozni.

A gyümölcsstermesztés tárgy keretén belül a Bodeni-tó környékén jártuk be a gyümölcsstermesztéssel foglalkozó üzemeket. Kiváló betekintést adott a német gyümölcsstermesztésbe, mivel ez a régió az ország egyik legjelentősebb gyümölcsstermelő vidéke. Voltunk kicsi, de nagyon szép és rendezett, illetve igazán nagy üzemekben is.

Az egyik napon Svájcba is átmentünk, itt bogyósokkal foglalkoztak és pont érett a málna, a szeder, a szamóca... Aznap megvolt az éves fogyasztásunk ezekből a gyümölcsökből. Az estét a főiskola kutatóállomásán töltöttük, az első este itt a tanárainkkal együtt grilleztünk és természetesen söröztünk. Igazán inspiráló volt, hogy az egyik helyszín, a csoporttársunk családi gazdasága volt. Ő fogja majd átvenni, így ő lesz majd a 8. vagy 9. generáció, aki ezzel foglalkozik, (gondolom, így elképzelhető, hogy micsoda kis gazdaság lehet ez a svájci-határon).

A félév nagyrészt a helyi csoporttársakkal töltöttem, mivel az Erasmusos csoportból rajtam kívül csak 1 ember jött kertész szakra, így velük alkalomadtán ültünk csak össze. A szabad napjaimon igyekeztem minél többet megismerni Bajorországból. Az Alpok lábai mindössze egy óras autótúra vannak Münchentől, így áprilisban még voltam havas hegytetőn, később nyáron fürödtem ivóvízminőségű tavakban, egy szurdokban vezető kiépített túraútvonalon átkeltem az osztrák Tirol-tartományba. Lett pár helyi barátom, akikkel kiprobáltam a falmászást, moziba mentünk, kiültünk a város szélén található Isarfolyó partjára.

A két egyetemen való párhuzamos teljesítés embert igénylő feladat volt, de szerencsés az, hogy fogadó intézményben csak júliusban kezdődik a vizsgaidőszak. eltérés még, hogy egy tárgyból csak egy vizsgaidőpont van egy félévben, illetve nincsenek évközi feladatok.

A vizsgákat követően meglátogattam a családom és közösen bejártuk a tartomány több gyönyörű pontját is. Hatalmas élmény volt az ország legmagasabb pontjának (Zugspitze) és az alatta elterülő kristálytiszta tónak (Eibsee) a bebarangolása.

Csak pár helyszín:

Nördlingen

Glentleiten

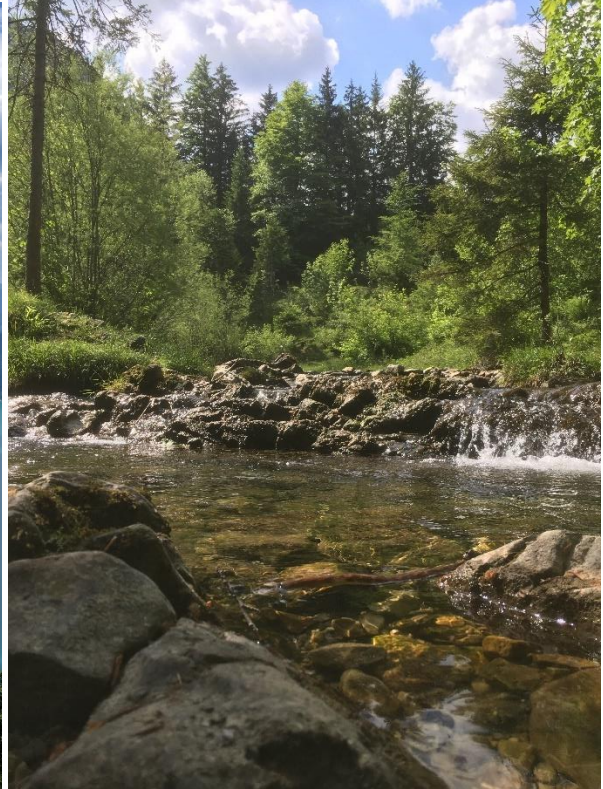

Garmisch-Partenkirchen, Zugspitze

Pár helyszín vegyesen:

Igazán maradandó élmény volt az itt eltöltött pár hónap. Megtapasztalni, hogyan folyik az élet abban az országban, amiről eddig csak tanultam. Remélem, hogy nem szakadnak majd meg az itt kötött barátságok és sort kerítünk még az eltervezett magyarországi, dél-tiroli és bajorországi találkozásokra.

Freisingban eltöltött idő emléke nem valószínű, hogy megfakulna, főként mivel a polcomon berendezett emléksarok, illetve az ott vásárolt kerékpárom napi szinten életben tartja majd.

